

Győri Ítéltábla

Az ügy száma: Gf.II.20.055/2025/4.

A felperes: Felperes1

(Cím8)

A felperes képviselője: Kléger Ügyvédi Iroda

(Cím6.;

ügyintéző: dr. Kléger Viktor ügyvéd)

Az alperes: Alperes1.

(Cím1.)

Az alperes képviselője: dr. Sarkantyú Lajos Márton ügyvéd

(Cím7)

A per tárgya: kártérítés megfizetése

Az elsőfokú bíróság neve és fellebbezéssel támadott határozatának száma:

Tatabányai Törvényszék

17.G.40.115/2022/29.

A fellebbezést előterjesztő fél és a fellebbezés sorszáma:

felperes, 32. sorszám

Í t é l e t

Az ítéltábla az elsőfokú ítélet megfellebbezett rendelkezését megváltoztatja, az alperes által a felperes javára 15 napon belül fizetendő elsőfokú perköltség összegét 1.147.736,- (egymillió-egyszáznegyvenhétezer-hétszázharminchat) Ft-ra felemeli.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 122.090,- (egyszázhuszonkettőezer-kilencven) Ft másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint a peres felek 2021. november 18. napján fuvarozási szerződést kötöttek, amely alapján az alperes 4 darab 300 X 100-as zárt csomagolású palettán található installáció elszállítását vállalta a németországi gazdasági társaság¹ címéről, a terület¹ területéről, mint felrakodási helyről az Kft² helységi¹ címére, mint lerakodási helyre. Az alperesi jármű 2021. november 19. napján a terület¹-ihelyszínen megjelent, azonban a vásár területére, az áru felrakási helyére nem hajthatott be, mert a gépkocsivezető nem tett eleget az ottani, akkor hatályos járványügyi előírásoknak, emiatt az áru felrakodása meg sem kezdődött. Az újabb fuvarozás leszervezése az adott napon eredményre nem vezetett, ezért a fuvarozandó árut a terület¹ raktározási feladatait ellátó gazdasági társaság² cég a helyszínen betárolta, majd onnan egy másik fuvarozó szállította el 2021. november 22. napján. A betárolással 2.368,49,- EUR többletköltsége merült fel az áru tulajdonosának, a felperest a perbeli fuvarozás megszervezésével megbízó Kft²-nek, aki költség igényét a felperessel szemben érvényesítette. A felperes a raktározási többletköltség kiegyenlítése iránti igényét jogi képviselője által 2021. december 16. napján közölte az alperessel, aki azt elutasította. A felperes 2022. március 17. napján – jogi képviselője útján – írásban is felszólította alperest, majd európai fizetési meghagyásos eljárást kezdeményezett. Az alperes ellentmondással élt, így az eljárás perré alakult át.

[2] A felperes keresetében 2.368,49,- EUR, ezen összeg után 2021. december 21. napjától a kifizetés napjáig járó, a késedelemmel érintett naptári félév első napján érvényes, az Európai Központi Bank euróra vonatkozó alapkamatának nyolc százalékponttal növelt mértékű késedelmi kamata megfizetésére kérte az alperes kötelezését. Álláspontja szerint az áru felrakodása az alperes szerződésszegő magatartása miatt maradt el. A felperes jogi képviselője a perben csatolta a megbízási szerződését, amelyben a felek óránként 30.000,- Ft+ÁFA munkadíjban, az utazási időre ennek 50%-ban állapodtak meg. A fizetési meghagyásos eljárás díja címén 71,1,- EUR-t, ugyanezen eljárásra ügyvédi munkadíjként 150,- EUR-t, peres illeték címén 28.293,- Ft-ot, a peres eljárásra ügyvédi munkadíjként összesen 251.450,- Ft-ot – a keresetlevél elkészítésére és benyújtására 4,5 órát, a fizetési meghagyást megelőző ügyvédi konzultációra 80.000,- Ft-ot - számított fel. A jogi képviselő és a felperes törvényes képviselője a 2024. március 7. napján tartott tárgyaláson egyezően úgy nyilatkoztak, hogy a megbízási szerződést módosították, az ügyvédi munkadíj összege óránként 35.000,- Ft+ ÁFA, az utazással eltöltött időre járó díj 20.000,- Ft + ÁFA. A módosított díjszabásra is figyelemmel a felperesi jogi képviselő további bruttó 781.050,- Ft perköltséget számított fel (összesen 8,5 óra úton töltött időből az eredeti megállapodás szerint 5,5 órát, a módosított megállapodás szerint 3 órát, érdemi ügyvédi tevékenységként összesen

15 órából 9,5 órát az eredeti, 5,5 órát a módosított díjszabás szerint számolva el.) A felperesi oldalon az összes felszámított perköltség ezzel mindösszesen 1.060.793,- Ft-ra és 221,1,- EUR-ra változott.

[3] Az alperes a kereset elutasítását kérte. Érvelése szerint a felrakodás nem az alperes, hanem szükségszerűen a felperes kötelezettségét képezte. A felrakodásra köteles felperesnek kellett volna tájékoztatnia az alperest a területlon irányadó járványügyi megkötésekről, adott esetben a behajtás feltételeiről és a gépkocsivezetővel szemben támasztott követelményekről, melyet azonban a felperes elmulasztott.

[1] Az elsőfokú bíróság fellebbezéssel támadott ítéletével kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 2.368,49 EUR-t, annak 2021. december 21. napjától a kifizetés napjáig járó törvényes késedelmi kamatát, valamint 732.861.-Ft perköltséget. Akként rendelkezett, hogy ezt meghaladóan a felek a perköltségüket maguk viselik. Rögzítette, hogy a felrakodás az alperes, illetve gépjárművezetőjének személyében rejlő ok miatt nem kezdődhetett meg. Az alperes ezzel a felek szerződését megszegte, és esetében nem állnak fenn az okozott kár megtérítése alól mentesülést biztosító feltételek sem. Az áru elfuvarozása a kikötött időben nem történt meg, így elkerülhetetlen volt annak helyszínen való betárolása. Az ezzel összefüggésben felmerült összeg az a kár, amely az alperes szerződésszegésével áll okozati összefüggésben.

[4] Az elsőfokú bíróság a pernyertes felperes által felszámított perköltséget a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet (Ükr.) 2. § (2) bekezdésére hivatkozással mérsékelte. A felperesi perköltséget egységesen forint pénznemben határozta meg, arra hivatkozással, hogy a pertárgy értékét a Pp. 22. § (1) bekezdése alapján forintban kell figyelembe venni, a fizetési meghagyásos eljárás közjegyzői díját – a peres eljárás illetékéhez hasonlóan – a felperes eleve forintban előlegezte meg. Kifejtette, a perrel összefüggésben adódó és nem vitásan felmerült kiadások közül az ellenérdekű féllel szemben automatikusan nem minden ráfordítás, hanem csak a Pp. 80. §-a értelmében a szükségképpen felmerült költség az, ami érvényesíthető. A felperesi jogi képviselő írásbeli felszólítása, az általa szerkesztett keresetet tartalmazó irat és mellékletei arra utalnak, hogy az esetet már az eljárás kezdeti szakaszában behatóan ismerte, és utóbb már csak az ellenfél nyilatkozataira vonatkozó reakciókra volt szükség, mindezt pedig terjedelmes bizonyítási eljárás nem övezte. A törvényszék a keresetet tartalmazó irat elkészítésével bezárólag 4,5 munkaórát (171.450.-Ft-ot), a perfelvételi tárgyalásra való felkészüléssel bezárólag 3 munkaórát (114.300.-Ft-ot), az első perfelvételi tárgyalás miatt 2 munkaórát (76.200.-Ft-ot), a folytatólagos perfelvételi tárgyalásra való felkészüléssel bezárólag 1,5 munkaórát (57.150.-Ft-ot), a folytatólagos perfelvételi tárgyalás miatt 1,5 munkaórát (57.150.-Ft-ot), az érdemi tárgyalás miatt 2 munkaórát (88.900.-Ft-ot), az összegző felperesi beadvány elkészítéséért 2,5 munkaórát (111.125.-Ft-ot) talált indokoltnak. A törvényszék a felszámított munkadíj mellett mellőzte az utazással töltött időre ügyvédi munkadíj címen igényelt térítést, azon indokkal, hogy az utazással kapcsolatos idő hossza, s ezáltal az ellenfelet terhelő díj nagysága nem függhet attól, hogy a jogi képviselő adott esetben honnan kezdi meg az utazását a bírósági tárgyalásra. Azonban a felperes alappal számíthatta fel még a fizetési meghagyásos eljárás 28.293.-Ft-os közjegyzői díját és a peres eljárás 28.293.-Ft illetékét.

[5] Az elsőfokú ítélet kizárólag perköltségről rendelkező része vonatkozásában a felperes terjesztett elő fellebbezést, annak akkénti megváltoztatása iránt, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú eljárásban felszámított 1.060.793,- Ft, valamint 221,1,- EUR perköltség megfizetésére kötelezze az alperest. Kifejtette, az elsőfokú bíróság nem adta indokát annak, hogy az általa felszámított perköltségrészek közül a peres eljárást megelőző ügyfélkonzultáció és ügyvédi írásbeli felszólítás ellenértékeként megjelölt bruttó 80.000,-Ft ügyvédi munkadíj, valamint az európai fizetési meghagyás kibocsátása elintézéséért megjelölt 150,- EUR ügyvédi munkadíj összegében miért nem marasztalta az alperest. Ezen tételeket az elsőfokú bíróság nem mérsékelte, azokat részben sem ítélte meg a felperesnek, így az indokolás e tartalmi hiányossága a Pp. 346. § (5) bekezdésében foglaltakat sérti. A törvényszék által végzett óradíjmérséklés indokolása nem terjed túl az általánosság szintjén, illetve az a bíróság szubjektív értékítéleteként értelmezhető. A Kúria precedensképes Pfv.20.887/2023/6. számú határozata értelmében az órádíjjal való elszámolás szerinti munkadíj arányosságának vizsgálata nem jelentheti azt, hogy a bíróság véleménye szerint egy perirat elkészítése mennyi időt vesz igénybe. A bíróságnak tartalmi elemzéssel részletesen alátámasztva ki kell térnie arra, hogy az órádíjon alapuló elszámolás esetén az ügyvéd órádíja miért kirívóan ellentétes a piaci viszonyokkal és a józan ésszel, illetve a peres eljárásra fordított idő miatt aránytalan a felszámítotthoz képest. Ehhez képest az elsőfokú bíróság konkrétumok nélküli általánossággal indokolta a felszámított munkadíj részbeni eltúlzottságát. A hivatkozott Kúriai határozat indokolása azt is tartalmazza, hogy az órádíjon alapuló elszámolás szerinti munkadíj arányosságának vizsgálata nem szűkíthető le a bíróságon töltött időtartamra. Az elsőfokú bíróság tévesen indult ki abból, hogy a felszámított perköltség az ellenfelet terheli, és ezen okból egyfajta méltányosság-mérlegelést alkalmazott akkor, amikor a pernyertes fél jogi képviselőjének utazással járó díjazását negligálta. A perköltséget felszámító fél és jogi képviselőjének polgári jogi megállapodása az, amittől a díj mértéke függ. A jogi képviselő azért számít fel díjazást az úton töltött idejére és az ügyfelek ezt azért fogadják el, mert az utazásra az ügyvéd a munkaidejét használja fel. Ügyenként változó, hogy milyen órádíjban és milyen úton töltött időben történnek a megállapodások. A Pp. 83. § (1) bekezdése, illetve az Ükr. 2. § (1) bekezdése szempontjából érdektelen, hogy az ellenfél hogyan éli meg, vagy a bíróság miként értékeli a munkadíjmegállapodást: ha az nem kirívóan ellentétes a piaci viszonyokkal, vagy a józan ésszel, akkor mérséklésnek nincs helye. A fél szabadon választja meg jogi képviselőjét, akinek van egy székhelye, illetve lakóhelye, ahonnan el kell indulnia a nem a fél által választott, hanem a jogszabály hatásköri és illetékességi szabályai alapján meghatározott bíróságra, illetve ahonnan vissza kell térnie. Ez szükségszerű és teljesen érdektelen, hogy az eljáró bíróság az ügyvéd székhelyét vagy tartózkodási helyét – az ellenfél szempontjából – messzinek vagy közelinek tekinti-e.

[6] Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helyes indokai alapján történő helybenhagyását kérte.

[7] Az elsőfokú határozattal szemben az alperes is fellebbezéssel élt, azonban azt az elsőfokú bíróság a 2025. március 20. napján jogerős 41. sorszámu végzésével visszautasította.

[8] Az ítéltábla az elsőfokú ítéletet a Pp. 376. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül, a fellebbezés és az arra előterjesztett fellebbezési ellenkérelem korlátai között [Pp. 370. § (1) bekezdése, 371. § (1) bekezdése] bírálta felül, így az nem érintette az alperest tőkeösszegben és késedelmi kamatban marasztaló ítéleti rendelkezést.

[9] A fellebbezés alapos, azzal, hogy a felperes forint összegben jogosult az általa felszámított elsőfokú perköltségre.

[10] A felperes fellebbezésében helyesen hivatkozott arra, hogy az elsőfokú bíróság a perköltség leszállításával, mérséklésével kapcsolatos álláspontját részben nem, részben hiányosan fejtette ki, a Kúria Pfv.20.887/2023/6. számú precedensképes határozatában megjelölt szempontok részbeni figyelmen kívül hagyásával tévesen mérsékelte a felperes által felszámított elsőfokú perköltséget.

[11] A Győri Ítéltábla – többek között – a Pf.II.20.178/2024/5. számú határozatában is foglalkozott az ügyvédi munkadíj mérséklésének szempontjaival. E szerint figyelemmel kell lenni a Kúria Pfv.20.887/2023/6. számú határozatában írtakra: az ügyvédi munkadíj a szerződési szabadságból következően szabad megállapodás tárgya, annak aránytalansága csak objektív szempontok alapján vizsgálható, ahol a ténylegesen elvégzett tevékenységet kell egybevetni az ügyvédi munkadíj összegével. Ennek során azonban azt kell értékelni, hogy a perben felszámított ügyvédi munkadíj megfelel-e a felek szerződésének, az ügyvéd a tárgyalásokon részt vett-e, a periratokat elkészítette-e, az eljárási határidőket betartotta-e, és a fél képviselőt az eljárási szabályoknak megfelelően látta-e el. A mérséklést lehetővé tevő mérlegelés körén kívül esik, hogy a jogi képviselő milyen összetettségű, bonyolultságú, terjedelmű iratokat készített, mint ahogy az is, hogy az egyes periratokban kifejtett álláspontok utóbb mennyiben bizonyultak alaposnak. Emellett azonban a mérlegelés körébe vonható a per időtartama, illetőleg az is, hogy a perrel összefüggésben peren kívül a jogi képviselő milyen tevékenységet fejtett ki. Emellett kell a bíróságnak értékelnie azt is, hogy az ügyvédi munkadíj nem feleltethető meg az ügyvéd bevételeinek, hiszen a jogi képviselő ebből az összegből finanszírozza a tevékenysége végzéséhez szükséges és indokolt összes kiadását. A mérséklésnek tehát akkor van helye, ha az ügyvéd által felszámítani kért óradíj kirívóan ellentétes a piaci viszonyokkal vagy ellentétes a józan ésszel, illetve, ha felszámított, a peres eljárásra fordított idő aránytalan. A Kúria Pfv.21.045/2022/5. számú ítélete a mérlegelés körében értékelhetőnek tartja a per egyszerűbb vagy bonyolultabb jogi megítélését. Ez nem azonosítható a Kúria Pfv.20.887/2023/6. számú határozata szerint a mérlegelés körébe nem vonható azon körülménnyel, hogy az ügy megítélésének bonyolultságától függetlenül a jogi képviselő milyen terjedelmű, színvonalú munkát végzett, iratokat nyújtott be a bíróságra.

[12] A Kúria Pfv.20.887/2023/6. számú határozatából is következően az ügyvédi tevékenység nem szűkíthető le csupán a keresetlevél előterjesztésére, a perbeli okiratok szerkesztésére és a tárgyaláson való megjelenésre, hiszen az ügyvédnek nyilvánvalóan konzultálnia kell, akár többször is, az ügyfelével a keresetlevél megírása, a beadványok benyújtása előtt.

[13] A felperes a perindítást követő eljárási szakaszban felmerült elsőfokú perköltségét 26. sorszám alatti beadványában számította fel azzal, hogy a 25. sorszám alatti jegyzőkönyvben a fél és a jogi képviselő egyezően nyilatkoztak az óradíj mértékének időközbeni változásáról. Ezt az alperes nem is vitatta. A felperesi költségfelszámítás alapjául szolgáló munkadíj és utazással eltöltött időre járó díjazás sem az eredeti, sem a módosított megállapodás szerint nem tekinthető eltúlzottnak, az a jelenlegi piaci viszonyoknak megfelel

[14] A fél az eljárás során nemcsak a konkrét peres eljárásban kifejtett ügyvédi tevékenység ellenértékét számíthatja fel, hanem a pert megelőzően, azzal összefüggésben kifejtett, a perindításhoz kapcsolódó egyéb ügyvédi tevékenység ellenértékét is. A Pp. 80. §-a alapján a perköltség a félnél – a perben vagy azt megelőzően – a jog perbeli érvényesítésével okozati összefüggésben és szükségképpen felmerült minden költség, ideértve a bíróság előtt történő megjelenéssel szükségképpen felmerült keresetkiesést is. Így az ügyvédi tevékenység keretén belül számolható el az a munkaidő ráfordítás is, amely a peres eljárást megelőzően az igény ellenérdekű féllel való közléséhez, illetőleg a fizetési meghagyásos eljárás kezdeményezéséhez szükséges.

[15] A felperes a peres eljárást megelőzően felmerült, illetve a peres eljárás megindításához közvetlenül kapcsolódó költségeit az áttételt megelőzően Esztergomi Járásbíróság előtt indult ügyben G.40.018/2022/5/F/13. szám alatt számította fel. Ezt tartalmazta a jogi képviselő európai fizetési meghagyás elkészítéséért, benyújtásáért megjelölt díját, illetve azon ügyvédi munkadíjat is, amely a fizetési meghagyás benyújtását megelőzően ügyféllel történt konzultáció, illetőleg az ügyvédi felszólító levél elkészítésének, megküldésének ellenértéke. Ezen tételeket az elsőfokú bíróság a perköltség megállapításánál megalapozatlanul, indokolás nélkül mellőzte. Az elsőfokú határozat indokolása eleve ellentmondásos, hiszen a törvényszék általi mérséklés fő indoka az volt, hogy a felperesi jogi képviselő a perindítást megelőzően az ügyet már „ismerte”, azonban olyan tételeket mellőzött a perköltség megállapításánál (írásbeli felszólítás, ügyféllel történt konzultáció, európai fizetési meghagyás ügyvédi munkadíja), amelyek éppen a jogvita megismeréséhez vezettek.

[16] Az európai fizetési meghagyás kibocsátása iránti kérelem elkészítése, közjegyzőhöz történő benyújtása a peres eljárás elkerülését célozta, azonban mivel az alperes ellentmondással élt és az eljárás perré alakult át, közvetlenül kapcsolódik a peres eljáráshoz. Az e tekintetben felszámított ügyvédi munkadíj nem szükségtelen és nem eltúlzott mértékű, a becsatolt ügyvédi megbízási szerződéshez viszonyítva, mintegy 2 munkaóra ellenértékét jelenti. A felperesi jogi képviselő 2022. március 11. napján ügyvédi felszólító levelet készített, illetve küldött meg az alperesnek. Az ezt követő igényérvényesítést megelőzően a jogi képviselőnek nyilvánvalóan konzultálnia kellett a felperessel már eleve abban a kérdésben, hogy a felperes egyáltalán kíván-e nemperes, illetve peres eljárást kezdeményezni az alperessel szemben. Az ítéltábla rámutat arra, hogy a külföldi elemet tartalmazó ügyek, mint ahogyan jelen eljárás is, speciális szakismeretet, illetve többlet munkaidőráfordítást igényelnek a jogi képviselő részéről. Adott esetben nehezebb az ügyféllel való konzultáció, az iratok hiteles fordításának beszerzése is szükséges (felperesi cégkivonat). A Kúria hivatkozott határozata értelmében is az ügyféllel történt egyeztetések időtartama a munkaórák számánál figyelembe veendő. Ekként megalapozott a felperes által felszámított, pert megelőző szakaszra vonatkozó 80.000,- Ft-os költség.

[17] Az elsőfokú határozat indokolásából kitűnik, hogy a törvényszék a 26. sorszám alatti költségfelszámítás tételei közül nem, illetőleg nem kellő mértékben vette figyelembe, hogy a felperesi képviselőnek az alperes viszontválaszát tanulmányoznia kellett, előkészítő iratot szerkesztett, nyújtott be, az alperes hasonló beadványát is tanulmányoznia kellett. Mindemellett a jogi képviselőnek az érdemi tárgyalásra is fel kellett készülnie, azt megelőzően konzultálnia a felperessel.

[18] Az elsőfokú határozatból nem derül ki, hogy az elsőfokú bíróság miért nem fogadta el az ellenérdekű fél egyes beadványainak tanulmányozására fordított munkaidőt, illetőleg az előkészítő iratra fordítandó munkaidőt. Mindezek a professzionális pervitel körébe tartoznak, az ellenérdekű fél beadványainak pontos ismerete szükséges ahhoz, hogy a felperes azokra adekvát, jogilag megalapozott válaszokat adhasson. Az ítéltábla ehelyütt is utal arra, hogy az érdemi tárgyalást megelőzően a felperessel történő konzultáció szükségszerű volt, különös tekintettel arra, hogy az érdemi tárgyaláson tanúbizonyítás lefolytatására került sor. Mindezekre figyelemmel a felszámított perköltség arányossági vizsgálatánál, annak mérséklésénél nem lehet elegendő indok az, hogy a jogi képviselő az ügyet a perindítást megelőzően már ismerte, a perbeli jogi képviselő ellátása során nem egyszerűen csak az ellenfél nyilatkozataira kellett reagálni. Nyilvánvaló az is, hogy a jogi képviselőnek mind a perfelvételi, mind az érdemi tárgyalásra fel kell készülnie, ami újabb munkaidő ráfordítást jelent.

[19] A felperesi jogi képviselő a bíróság felhívásainak eleget tett, a szükséges beadványokat határidőben előterjesztette, a tárgyalásokon (az utolsó tárgyalás kivételével, amelyért díjat nem is számított fel a felperes) megjelent, így a munkadíjat érintő perköltségfelszámítás megalapozott, a megjelölt munkaórák száma a periratokból is megállapítható tevékenységekkel arányban állnak. Az elsőfokú bíróság megalapozatlanul mérsékelte a perbeli ügyvédi tevékenység munkaóráinak számát, a felperesi fellebbezés szerint 2,5 órával, az ítéltábla számítása szerint 3,5 órával.

[20] Minden alap nélkül mellőzte az elsőfokú bíróság a jogi képviselő utazási idejére felszámított óradíjat, mint perköltséget. Ezen költség mellőzése sem a Pp-ből, sem az Ükr-ből nem vezethető le. Amikor a jogi képviselő a felperes érdekében a perbíróság székhelyére utazik, akkor eleget tesz a megbízási szerződésben, ezzel együtt az eljárási törvényben foglaltaknak, a munkaideje ezen időszakában más ügyet intézni nem tud, más ügyfél érdekében – főszabály szerint – nem jár el. A felperesi perköltségfelszámítás (e mögött a felperes és a jogi képviselő megállapodása) arányosnak is tekinthető, figyelemmel arra, hogy az érdemi ügyvédi tevékenységre vonatkozó munkadíjnál alacsonyabb óradíj vonatkozik az utazási időre. Az utazási idő tartamánál az ellenérdekű fél javára nem értékelhető, hogy a jogi képviselő lakóhelyéről, vagy az ügyvédi irodából indult útnak. Az elsőfokú bíróság két alkalommal is reggel 9 órára tűzött tárgyalást, így nem kifogásolható, ha a felperesi jogi képviselő ezeken a napokon lakóhelyéről egyből a tárgyalás helyszínére indult. Alappal érvényesítette tehát a felperes a jogi képviselő utazási idejére a megállapodás szerint járó díjat.

[21] A felperes 26. szám alatti költségfelszámítása számszakilag is megfelelt az eredeti, majd a módosított díjmegállapodásnak, a felperes a magasabb díjakat csak a díjmegállapodás módosítását követő időszakra számolta el

[22] A felperes fellebbezése – az igényelt perköltség összegszerűségét nem érintően – kizárólag azon részében nem megalapozott, hogy az alperes euró összegű perköltség megfizetésére lenne kötelezhető.

[23] A Pp. 80. §-a, a 81. § (1)-(2) bekezdése és a 82. § (2)-(3) bekezdése alapján a bíróság a perben nem annak a költségnek a megfizetésére kötelezi a másik felet, ami a fél magánjogi

jogviszonyában felmerült, hanem az azzal (esetleg) megegyező összegű perköltség megfizetésére. Magyarország Alaptörvénye (a továbbiakban: Alaptörvény) értelmében a bíróság az állam szerveként közhatalmat gyakorol [vö. Alaptörvény B) cikk (3)-(4) bekezdés, C) cikk (1) bekezdés, 25. cikk (1) bekezdés]. Magyarország hivatalos pénzneme a forint [Alaptörvény K) cikk]. Mindezekre figyelemmel a bíróság a megtérítésre köteles felet kizárólag Magyarország hivatalos pénznemében kötelezheti perköltség megfizetésére. A Kúria a Kfv.V.37.175/2024/6. és a Kfv.V.37.015/2023/11. számú határozatában foglalt fent kifejtettekkel azonos jogértelmezése szerint az euróban felszámított perköltség megfizetésére az ellenérdekű fél nem kötelezhető. Ennélfogva a bíróság a megtérítésre köteles felet kizárólag forintban kötelezheti perköltség megfizetésére (BH 2025.5.112; Kúria Pfv.IV.20085/2025/7.).

[24] Mindezekre figyelemmel az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezett rendelkezését a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján megváltoztatta és az alperes által felperes javára fizetendő elsőfokú perköltség összegét mindösszesen 1.147.736,-Ft-ra (a felperes által felszámított 1.060.793,-Ft és a felszámított 221,1 EUR-nak a fellebbezésben írt, az alperes által nem vitatott árfolyam szerint forintban kifejezett 86.943,- Ft összege) felemelte.

[25] Az alperes köteles a pernyertes felperes Pp. 81. § (1) bekezdése szerint felszámított másodfokú perköltségének megfizetésére, amely a felperes által megfizetett 33.190,- Ft fellebbezési illetékből és a jelen ügyben alkalmazandó Ükr. 2. § (1) bekezdése, 4/A. § (1) bekezdése, a megbízási szerződés alapján felszámított bruttó 88.900,- Ft ügyvédi munkadíjból áll.

Győr, 2025. július 10.

Dr.Szalay Róbert s.k.
a tanács elnöke

Dr.Konarik Atiila s.k.
előadó bíró

Dr.Kovács Zsolt s.k.
bíró